

Ἡ Τράπεζα τῶν Ἀθηῶν
ἦρε και τὴν σταβίδα,
καὶ τώρα Πακαστασίον
δὲν βλέπω μὲ σάνδα.

Αὐτὴ κατὰ τῶν στάσεων ἐκείνων ἰσχυραίας,
κί' ὅλα τῆς τὰ κεφάλαια τὰ πρὶν ἐπιρροαίας,
κί' ἔγινε μὲ Τράπεζα πείριστος τοῦ κράτους,
καὶ τοκογλύφους ὅπως πρὶν δὲν βλέπει ἐπαράτου,
γιατὶ κί' ἐγώ, τῶν Ἀθηῶν κεφάλι ψωραλέον,
ἐπρόσφερα στὴν αὐθιῶν αὐτῶν τῶν κεφαλαίων,
καὶ τῆς Τραπέζης μέτοχος θὰ γίνω μετ' ὀλίγον,
ἂν ἕως τότε δὲν γενῶ κανεὶς ἐκ τῶν προσφύγων.

Τέτοια σκληρὰ παρακαλεῖ
κί' ἀντ' ἄλλων ἔλλα ψάλλει,
καὶ λέγοντας αὐτὰ θαρρεῖ
πῶς ἄγριος προβάλλει
ὁ Μόναχο τῶν Ἰταλῶν
κατάληψιν ἐπαπειλῶν.

Ὁ Μόναχο τῆς Κρήτης κί' ὁ ἑυέλκος πολίτης.

Φ. — Κόλα βολέτε, κύριε,
τὰ μέλισσάδ' αἰτῆς ; καὶ ποῦ εἶσαι ;
Ὁ Μόναχο μὴ εἰσαι ;
στάσου καὶ μὴ κινεῖσαι.

Ἐκεῖνος ἔρχετ' ἐν στολῇ
καὶ μ' ἕνα ξίφος ἀπειλεῖ.
Ἐπιπῶς εἶσαι... νῆτος κί'...
τὸν ξέρω τὸν μακαρονεῖ.

Ποῦς εἶσαι, τὸ ποῦ με θυρεῖ ; ...
σταμάτα καὶ μὴ προχωρεῖ.
Τὸ πρόσωπόν σου κρύψε,
μακρὰν τὸ ξίφος ρίψε.

Μέσα στῆς μπάρας τῆς πολλίας
κόλα βολέτε ; δὲν μοῦ λές ;
Ἐμπρὸς στὴν πόρτα τῆς Βουλῆς
τί θέλεις, τί τοῦτο θέλεις ;
ὅλα κοίμωται, καὶ ἄλλο
τοῦ Κράτους ; ἡ γὰρ...
Μακρὰν, ἐπικατέραιτε,
μὴ μου τοὺς κύκλους τάρτατε,
μακρὰν πρὶν βάλω τῆς φωγάς,
καὶ τρέψῃ κάθε καρονεῖ.

Φύγε καὶ μὴ μ' ἀπειλῆς...
Μ. — Ἰὸ βόλο τῆς Βουλῆς,
τὸ βόλο δώσῃ τὰ κλειδιά
καὶ μὴ βγάλης τοιμουδιά.

Φ. — Τὰ κλειδιά λαμπρὰ βολέτε ;
καλὲ τ' ὄρα τι μὲς λές ;

Μ. — Ἐλα δός τὰ σὺ μενοῦτο,
ἄλλως, φασουλλή, περγοῦτο.

Φ. — Δὲν τὰ δίνω, δὲν τὰ δίνω,
καὶ φικιέφει προκρίνω
ὄνα σκάτουλα γὰ γίνο.

Μ. — Ἐλα δός τὰ σὺ μοῦ μόντο
καὶ δὲ κλεισῇ — αὐκρῆμένο !
τῶν Ρωμῶν τὸ Παρλαμένο.

Φ. — Τὴν κακὴ ψυχρὴ σου μέρα
καὶ τραβῆσω καρὰ πέρα.
Φαίνεσαι, καίμω, βλάξ,
κί' ἂν ἀμειλικτος μὲ γδάρξ,
κί' ἂν μὲ δείρξ πῶς καὶ λές,
μὰ ποτὶ σου δὲν θὰ πάρξ
τὰ κλειδιά τοῦ Παλλαδίου,
ποῦναί στὴν ἔδον Σταδίου.

Μ. — Τὼρ ἄμωτος ἰὸ βόλο
τῆς Βουλῆς σας τὸ κλειδί...

Φ. — Τὸ κρεμὸ ἰν μίο κόλλο,
σὺ λαίμω μου δηλαδὴ.
Κύταξέ το, παλαβί,
κί' ἂν τολμῆς μολῶν λαβί.

Νὰ μὴ προχωρήσῃ βῆμα
μὲ τοὺς ἄλλους διετῆρας,
ἄλλως τότε παράρρημα
θὰ φωνῆξω τοὺς κλητήρας.

Θὰ φωνῆξω τὸν Κορηάτη,
τῆς Βουλῆς τὸν καδβαλιέρο,
καὶ θὰ κῶ σὺ τὸ Παλάτι
τὸν Διάδογο νὰ φέρω.

Μὰ θὰ γράψω καὶ τοῦ Μήτσου, ποῦ γυρῆ στὴν Ἑσπερία,
νὰ γυρῆ μὲ τὸ πρῶτό καὶ νὰ γίῃ φασαρία.
Θὰ φωνῆξω τὸν Μπουρίδη, ποῦναί Πρόεδρος τῆς πᾶνι,
τὸ κουδοῦνι τοῦ κινδύνου δυνατὰ νὰ τὸ σημάτῃ.

Θὰ φωνῆξω κάθε στρουγγῆς τοὺς μπειπέδες καὶ τάρνια,
θὰ φωνῆξω τὸν Μπουρίδη, ποῦ σὰν ἡλῆς στὰ Λαγιά,
τὸν φοβίσαιτε κί' ἔκεινον μὲ συλλήγεως φοβέρα
κί' ἄναυλα μὲ τὴν Ἀδλίδα μᾶς τὸν στέλιαι ἔδω πέρα.

Ἐνα κί' ἄλλο θὰ φωνῆξω
μὲ κερὰ καὶ μὲ λαμπάδες,
τοὺς Πρόεδρους θὰ σπᾶξω,
τοὺς μονίμους κί' ἰσημέρους,
τοὺς Τραυλοῦς, τοὺς Τσαρλαμπάδες,
τὸν Γερουσιῶν τοῦ γέροους.

Θὰ ξυνηθῶ τῶν ἀπτόρων
τὰς φωνὰς τὰς διατόρους,
τὰς οἰκίας τῶν προπατόρων,
τενορίους καὶ τενορούς.

Μὲ θηρίου βρυχηθίμους
καὶ μὲ γρόσσου καὶ μὲ κρόσσον
θὰ καλῶ τοὺς Σπαθίμους
τῶν βοηθῶν τῶν πρώτων.

Θ' ἀλλὰ δὲ ἡ σφαιραία

καὶ μὴ τρέμει Ταρταρία

ἡ σαλπίστρα πέρα πέρα παντοῦ τῆς πρωτευούσης
ὡς κρημνίζονται τὰ τείχη τῆς κλεινῆς Ἰερικῆς...
ὡς λυσάξω, θὰ φρουρῶ, κ' ἔνε σούσι τῆς αἰθούσης
τῶν κυρίων Βουλευτῶν ἠ' ἀρμιστίου τὰς ἡχούς.

Ὅτι σπεράντζα χάσατε... μακρὰν ἢ ἕλας σφαιραία...

μὴ δὲν μοῦ λῆς, κὺρ Μόναχο, γὰρ Μανικὸ τὸ πῆρας
τὸ ἀρτέες τοῦτο τὸ κλεινόν,
κ' ἴλας ἐστὶν γῆν τῶν Ἀθηνῶν

κατάληψιν διὰ νυκτὸς νὰ κάμει, ταγορίτο,
καὶ νὰ τοῖς ψάλλει ἐπειτὰ τὴν φέρτα ἐλλ. Νταστίνο;

Ἦλας μονάχος, Μόναχο, νὰ κλεισίει τὴν Βουλὴν,

ἢ μ' ἄλλων ἐντολαί;

Μὴ σ' ἔστειλαν ὁ Μιρούαρ, ὁ Χόβαρτ, ὁ Φατοχόττ,
καὶ ἴσθην Βουλὴν τῶν Ἀθηνῶν, ποὺ κατ' αὐτὰς ὕπνοτα;

Ποῦς εἶσαι σὺ, κακακαλῶ,

ποῦ θέλεις τὰ κλειδιά;

Ἰδοὺτε γρῶσι καὶ μαρλῶ,

τῆς μπερτσικῆς παιδιῆ;

Γὰ' πῆς μοῦ τί σου κάπνισε, μοῦρ Καρκαμπιέρου,

κ' ἔγινε τόσο προσητό;

κ' ἴλας κλειδιά νὰ μοῦ ζῶπῆ,

ποῦ τόσον τὰ γεραῖο;

Κ' ἔλλοτ' ἐν καιρῷ νυκτὸς ἵκανε πικρὸ λεροθεῖ

κατὰ τῆς Βουλῆς γρουροθῶ;

Κ' ἔλλοτ' ἐν καιρῷ νυκτὸς παρεβίσαν τὰς θύρας

καὶ δὲν ἀκούσαν κλητῆρας,

κ' ἐγκαθίδρυσαν ἐπὶ θῆμα τὸν Τσαυλὸ τὸν γεροῦτακο

κ' ἔδωκε τὴν ταμπακῆρα καὶ τοῦ μοῖραε ταμπακο.

Ἄλλ' ἔκτιστοι πέλοσ πάντων

ἦσαν Ἕλληνας σωτοί,

ἐκ τῆς ράτσας τῶν γιγάντων,

καὶ δικοὶ μας καὶ γινωτοί,

κ' ἀποτόλμησαν νὰ κάμουν ὅσα ἐξάψει τοῦ θυμοῦ τῶν
πραξικόπημα τοῦτοῦτο.

Μὰ μὴ ποτον τάχα νόμον ἢ δικαιομα καὶ οὐκ

ἔργασθε σ' ἐμᾶ, θρασεῖ,

κ' ἔροδον ἀποτολιμῆτε

κατὰ τῆς Βουλῆς ἀγρία,

ἐνθ' σήμερον κοιμάται

μὲ ραστόνην μακαρία;

Τοῦτο πλέον ὁ καθένας,

ὅπου ὅσας ἔχει φρένας,

τόλιμημα τῶν τολιμητῶν,

κ' ἔδω τῶν δικαιωμάτων

παραβίασιν τὸ χρέμα,

τῆς Εὐρώπης ταγορίτο.

Ὅμως μία τέτοια χάρις

δὲν θὰ γίνῃ γὰρ κανένας,

μῆτε τὰ κλειδιά νὰ πάρε

αἰωνίως ἀπὸ μένα.

Ἦ πομπὰ σου δὲν περιῆ

κ' ἔδω πῶρα βοῦ τενέρε...

μὰρ, λοιπὸν, κακαροῦ,

κ' ἔρι τοῦ καὶ τραντιτόρε

Μὰρ, μοῦρ Καρκαμπιέρου,

μὴ μοῦ δειγῆς νότασι κ' ἔλλαις

Μὰρ, νὰ καθιδιμά σας νότα

θὰ σὰς στρέψωμε τὰ νῦτα.

κι' ἡ Βουλὴ μας δὲν θὰ κλείσῃ, μὰ θὰ μείνῃ πάντα φάρος
καὶ κακὸς ψυχρὸς σας φάρος.

Μὲ τὸ κρῖνος βρῦ' στὸ σκοτάδι,
μὲ σανίδα σὲ χέρι θρασύ,
τὴν ἡμέρα, τὸ δειλὴ, τὸ βράδυ,
τὴν Βουλὴν μας φυλάττω... τίς σὺ ;

Κι' ὅταν Μόνακο κάποιος μὲ μοῦσι
τὰ μεσάνυκτα κἀν γηουροῦσι,
θὰ προτείω τὸ στήθος δαδὺ
καὶ θὰ σκούω πρὸς τοῦτον : τίς σὺ ;

Γαλκὸς οὐρακὸς ἀπὸ' πάνω,
τρέμ' ἢ πούλι' στὸ πλάγι χροσθῆ,
τῆς Βουλῆς πάντα βάρβαρα θὰ κἀνω
καὶ θὰ λέγω πρὸς ὄλους : τίς σὺ ;

Περὰ κι' αὐτὸ τὸ κτίριον,
αὐτὸ τὸ Βουλευτήριον,
τὸ μέγα καὶ σωτήριον,
πούχει κι' ἀφοδευτήριον,
ζητεῖτε νὰ τὸ κλείσετε
καὶ νὰ τὸ διαλύσετε ;

Τρέμετέ το κι' ἔχει γλώσσαις, ὅπου κόβουν σὰν ζουράρι...

Ὅς ἀλ σόμο ν' ὄνα πόντα τί ρητὰ μεγάλα γράφει.

Διὰ βαστα... πὲρ μὲ εἰ βᾶ,
δι' ἐμοῦ κανεῖς τραβῆ,
καὶ πρὸς δόξαν αἰωνίαν
καὶ πρὸς τὴν Μακεδονίαν.

Ὅταν δρῶ νυθημερὸν
στὸν κατὰλληλαν καιρὸν,
ποῦ νὰ σ' ἔγω, κακομοῖρην,
ν' ἀπολαύσῃς πανηγυρί.

Ποῦ ν' ἀκούσῃς τὴν λαλιὰ τῆς,
ποῦ νὰ' ἤσῃ τὴν φωνακλοῦ
σὰν ἀρχίζου τὰ γαλιὰ τῆς
νὰ φωνάζουσε κλοῦ κλοῦ.

Τούτη μόνη μας στοργὴ
κι' ὅταν δὲν ραβδίεσαι,
κι' ὅσο τούτῃ λειτουργεῖ
τόσο σεῖς κερδιζετε.

Ἐκείνη διεθνὲς ἐλέγχους φέρνει,
ἐκείνη σὲ Ταμίειον πλούτη γέρονε,
κι' ἐμπεῖ' στους ρήτορας τῆς ἀπειλίωμε
καὶ τοὺς ἐλέγχοντάς μας τοὺς δανείζομε.

Αὐτὴ κατὰ Ρωμοῦναι καὶ Βουλγάρων
κι' ὄλων μας τῶν γειτόνων τῶν βαρβάρων
ὀπλιεῖς μὲ σπαλέταις τὴν μητέρα
καὶ μ' ἔργων καὶ μὲ λόγων ἰσοῦγιον,
κι' οἱ πρόσφυγες, ποῦ ρθάνουσι ἐδῶ πέρα,
προσβλέπουσιν τὴν Βουλὴν ὡς καταφύγιον.

Μὰ ξέρεις, Ἰταλὲς φαρμακομῆτη,
τεῖναι τῶν Ἀθηναίων αὐτὸ τὸ σπῆτι,
καὶ τί θερμοφυλάκων βραχάτιλα
ἐδρεύει' στῶν ἐδράνων του τὰ ἔξλα ;

Ἐκ τούτου μόνον βγαίνουν οἱ σωτήρες
καὶ τῶν νομοσχεδίων οἱ δοτήρες.
Ἐκ τούτου βγαίνει καθεὶς χαρακτῆρ
καὶ λείπει' τοὺς μισέλληνας : σικτήρ.

Κι' ἀφοῦ τὸ πρῶτον γίνῃ Καγαλιάριος,
Κουροπαλάτης ἢ Πρωτοσπαθάριος,
Παπίας, Ἀρχιεπίσκοπος, Δρουγγάριος,
Πριπίσιτος, Πιγένης, Χαροτουλιάριος,
Κοντόσταυλος, τροφὸς, Ἰερακάριος,
Μεγάλος Λογοθέτης, Ὅστιοι, Ὅτιοι,
Ἰππότες τῆς Αὐλῆς, Πρωτονοτάριος,
Δομέστικος, Ἀκρίτας, Βεστιάριος,
Πατρικίος κομψὸς, Σιλεντιάριος,
Σφραγιδοφύλαξ, Δουξ, Ἀποθηκάριος,
Εὐνοχος, Προμηκάριος μακάριος,
πρῶτος Κωσταρπικουῆς Βαρδάβελλιος,
Βροῦτος, Ἀριστογιώτης, Σανιδάριος,
καὶ Ροδεσπέρους Κοκκινισκοφάριος,
κατόπι τῶν τούτων τῶν εἰς Ἄριος
μένει Τσανακογλύρης Σιελάριος
καὶ μεγαλοπρόων Σφουγγακολάριος.

Ἐκεῖ καὶ τὴν ἀκρόην ποῦ σχολάζει
νομίζεις σὰν βροχὴ καὶ σὰν χαλάζει
πῶς πέφτουνε τὰ λόγια τῶν ρητόρων
σὲ κεφαλὰς προσφῶν μακροφύρων.

Τὸ σπῆτι ποῦ κυττάζεις, φιλαράκα,
σ' ὄλους τοὺς Μουσηνῆρους, δίνει τράκα,
μὴτ' ἔγινε σὰν τᾶλλα κουτοροῦ,
καὶ μὴ μεγάλη μόνοντ' ἀπὸ καιροῦ
πρὸς μνημῆν τῶσων ἀθῶν ἀπομένει
'ψηλὰ' στὴν ὄρηφί του καρφωμένη.

Σ' ἕνα τοιοῦτον τοιγαροῦν τῆς μόνοντ' οἰκοδόμημα,
πατῶν συνθήκας διεθνέας καὶ θέσφατα καὶ νόμιμα,
γυρεύεις σώνει καὶ καλὰ ν' ἀπλώσῃς τώρα χέρι
καὶ νὰ τὸ κλείσῃς, Μόνακο, μὲ μαῦρο βουλοκέρι ;

(Εἶπε, κι' ὁ Μόνακο χυμῆ μὲ διεθνέας στρατούς
εἰς τὴν Βουλὴν ἐξήρως,
κι' ὁ Φασουλῆς φρενίτης

βγάζει τὸ ραμπάδοῦλο καὶ ρίχνεται σ' αὐτόν,
καὶ διαδόχου, Ἀτιλιῶν τοὺς λέγει κι' Ἀλαρίων
καὶ λαῦρος ρίπτει κατ' αὐτὸν ὑμοβροντίας στήχων.

(Καὶ' στὴν παρῶντινον Βουλὴν κυττάζει τῆς Ἀθῆνας
νὰ μπαίνειν καθεὶς βαρβάρου καὶ τέρας ἀποφάλιον,
ἀλλ' αἰφῶς ὡς ἐκ θαύματος φωνὴν ἀφίπει γήνας
καὶ σῶζει τοῦ Ρωμαϊκοῦ τὸ μέγα Καπιτώλιον.)

Καὶ κηρύσσεις ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Τί περίφημη ρεταίνα μὲ' σ' οὐτὸ Τόμπρου τὴν ταβέρνα,
ὅπου πίνεις κι' ὄλο πίνεις καὶ φωνάζεις : ξανακέρνα.